

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנו אלא בקדשי הגבול, אבל ביוחסין לא	ריש לקיש:									◆	■	◇
אפילו ביוחסין.	רבי יוחנן:									◆	■	◇
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה										■		
מלקין על החזקות, סוקלין ושוּרפין על החזקות, ואין שורפין תרומה על החזקות.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:									■	■	◇
מלקין על החזקות - כרב יהודה										■		
החזקה נדה בשכינותיה - בעלה לוקה עליה משום נדה.	דאמר רב יהודה:									■	■	◇
סוקלין ושוּרפין על החזקות - כדרבה בר רב הונא										■		
איש ואשה, תינוק ותינוקת, שהגדילו בתוך הבית - נסקלין זה על זה ונשרפין זה על זה.	דאמר רבה בר רב הונא:									■	■	◇
מעשה באשה שבאת לירושלים ותינוק מורכב לה על כתיפה, והגדילתו ובא עליה, והביאום לבית דין וסקלום, לא מפני שבנה ודאי, אלא מפני שכרוך אחריה.	רבי שמעון בן פוי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:									○		
ואין שורפין תרומה על החזקות										■		◇
שורפין על החזקות	דאמר ר' שמעון בן לקיש:									◆	■	◇
אין שורפין.	רבי יוחנן:									◆	■	◇
ואזדו לטעמייהו										■	■	
נמצא בצד העיסה ובצק בידו - ר"מ מטהר	דתנן: [רבי מאיר]									◆	■	◇
מטמאין, מפני שדרכו של תינוק לטפה	חכמים:									◆	■	◇
והוינן בה, מאי טעמיה דר"מ?										^		
רוב תינוקות מטפחין ומיעוט אין מטפחין, ועיסה בחזקת טהרה עומדת, וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא	קסבר: [רבי מאיר]									!		◇
ורבנן?										?		
מיעוטא כמאן דליתא דמי, רובא וחזקה רובא עדיף	[רבנן]									!		◇
זו היא ששורפין עליה את התרומה	ר"ל משום רבי אושעיא:									◆	■	◇
אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה.	רבי יוחנן:									◆	■	◇
אלא איזו חזקה לרבי יוחנן ששורפין עליה את התרומה?										^		◇
עיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים מטפלין שם, ונמצאו חתיכות בעיסה, אם רוב שרצים - טמאה, אם רוב צפרדעים - טהורה.	כדתנן:									!		◇
שני דברים אין בהם דעת לישאל, ועשאום חכמים כמה שיש בהם דעת לישאל: תינוק ועוד אחרת.	תניא כותיה דרבי יוחנן:									■	■	◇
תינוק										^		
הא דאמרן.										!		
ועוד אחרת מאי היא?										^		◇
עיסה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים טמאים שם, ונמצאו נקורים נקורים בעיסה - תולין, לא אוכלין ולא שורפין.										!		◇
לא שנו אלא במשקים לבנים, אבל במשקים אדומים, אם איתא דנקיר - מידע ידע.	רבי יהושע בן לוי:									■		◇
ודילמא בלעתניהו עיסה										?		
לא שנו אלא במשקים צלולים שבבואה של תינוק ניכר בה, אבל משקים עכורים - לא.	רבי יוחנן, דבר זה שמע ברבי ופירושו לא שמע:									!		◇
לא יתייחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים	[ת"ק]										◆	■
אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי, מפני שאשתו משמרתו.	רבי שמעון:										◆	■
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר, ואם הגדילו - זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו.											■	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ט?											^	פ:
הואיל ונשים דעתן קלות עליהן.	תנא דבי אליהו:										! ◇	פ:
מנא הני מילי?											^	פ:
רמז ליחוד מן התורה מנין? שנאמר: (דברים יג) כי יסיתך אחיך בן אמך, וכי בן אם מסית, בן אב אינו מסית? אלא לומר לך: בן מתייחד עם אמו, ואסור להתייחד עם כל עריות שבתורה.	רבי יוחנן משום ר' ישמעאל:										! ◇	פ:
פשיטה דקרא במאי כתיב?											^ ◇	פ:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בן אב דסני ליה ועיינן ליה עצות רעות, אלא אפילו בן אם דלא סני ליה - אימא צייתי ליה, קמ"ל.	אביי:										! ◇	פ:
נימא, מתני' דלא כאבא שאול?											‡ ◇	פ:
כל שלשים יום - יוצא בחיק, ונקבר באשה אחת ושני אנשים, אבל לא באיש אחד ושתי נשים	דתניא: [ת"ק]										◆ † ‡ ◇	פ:
אף באיש אחד ושתי נשים	אבא שאול:										◆ † ‡ ◇	פ:
אפילו תימא אבא שאול, בשעת אנינות תביר יצריה.											! ◇	פ:
ורבנן?											‡	פ:
סברי לה כר' יצחק	[רבנן]										! ◇	פ:
(איכה ג) מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו - אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו.	דאמר רבי יצחק:										! ◇	פ:
ואבא שאול?											‡	פ:
כי כתיב הווא - במתרעם על מדותיו כתיב, והכי קאמר: מה יתרעם על מדותיו? וכי גבר על חטאיו? דיו חיים שנתתי לו.	[אבא שאול]										! ◇	פ:
ורבנן?											‡	פ:
כי הווא מעשה דההיא איתתא, דהוה עובדא ואפיקתיה.	[רבנן]										! ◇	פ:
אבל אשה אחת.											■ <	פ:
לא שנו אלא בכשרים, אבל בפרוצים - אפילו בי עשרה נמי לא	רב יהודה אמר רב:										■ ◇	פ:
הוה מעשה והוציאוה עשרה במטה.											○	פ:
תדע, דמיחברי בי עשרה וגנבי כשורא ולא מיכספי מהדדי.	רב יוסף:										■	פ:
נימא מסייע ליה:											■	פ:
מוסרין לו שני תלמידי חכמים, שמא יבא עליה בדרך											■ ■ ◇	פ:
תלמידי חכמים אין, אינשי דעלמא לא											■	פ:
שאני תלמידי חכמים, דידעי לאתרוויי ביה.											‡ ◇	פ: